

III miejsce w III Ogólnopolskim Konkursie Literackim „Płynąć pod prąd” dla Ilony Klimek z Zespołu Szkół nr 3 im. Bolesława Barbackiego w Nowym Sączu za wiersz pt. „Mój Pan Cogito” w kategorii ponadgimnazjalne – wiersz

Mój Pan Cogito

Dziecko złote go kłosa stanęło na dwóch nogach
jednej – Don Kichota
drugiej – Sanczo Pansy.
Dookoła widziało jedynie
ściernisko pościananych obłoków.
Zataczało się jeszcze lekko,
ale już wiedziało,
że tam nie ma miejsca
na zasadzenie ziaren przyszłości.

Chciało iść za tamtymi:
Gilgameszem, Hektorem, Rolandem.
Wizualizując kruchy świat myśli,
samo nie wiedziało,
czym jest ideał.

Jednak poszło.

Ruch myśli rozpoczął nieustający bieg.
Wątpliwości i pytania:
jak? gdzie? kiedy? z kim?
Opasłe encyklopedie
nie rozpatrywały przypadku
jednego z wielu.

Młodzieniec zawołał:
Panie!
Rabbi!
Nie wiedział, co dalej.

Jednak poszedł.

Wyprostowany wśród tych, którzy
widzą tylko popiół
podaża ku światłu.
Pomaga przejść przez
nieprzeniknioną ciemność.
Ojcem dla wielu zostaje,
powtarza zaklęcia ludzkości,
by nad nikim nie zgasła gwiazda.
Pilnuje zwłaszcza tej
świecącej nad ogniskiem
rozpalonym przez cztery pary oczu.
Ciepłym oddechem
ogrzewa zimne krople

spadające na nasze ciała.
Wie, że ich nie powstrzyma.

Jednak idzie.

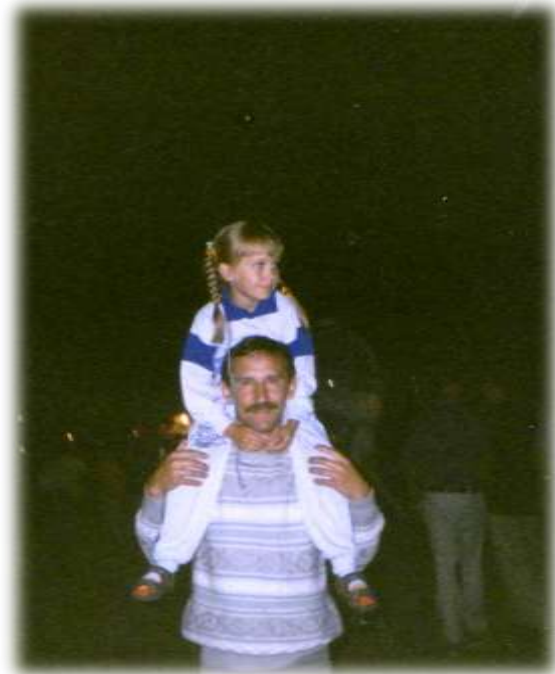
Próbuje.
Podąża zmiażdżony przez
spojrzenia tych,
którzy odmieniają jedynie
zaimek: mój.

On zna więcej słów.
Wie, że jesteś Ty.
Jest Ona, On,
nawet Ono.
Jesteśmy My – jego rodzina.
Jesteście Wy,
One i Oni.
Na końcu jego własne Ja.

Nie jest łatwo.
Życie ciągle się gniecie.

On
Pan Cogito
Mój Tato

Jednak pójdzie.

„Pomaga przejść przez
nieprzeniknioną ciemność.”

„On zna więcej słów.
Wie, że jesteś Ty.”